

[Undervisningsministeren.]

Det ærede medlem hr. Harald Nielsen har spurgt, om der i indeværende rigsdags-samling kan ventes forslag til ændringer i radioloven, om ikke på andre områder, så dog vedrørende de regler, hvorefter lyt-ternes repræsentanter vælges, samt om undervisningsministeren ikke kunne tænke sig at nedsætte et udvalg til overvejelse af en videregående revision, sigtende til en ændret opbygning af radiofonis ledelse. Det ærede medlem hr. Harald Nielsen spurgte endvidere, om der med hensyn til spørgs-målet om valg af lytterrepræsentanter er fremkommet nyt forslag fra radiatorådet.

Hvad lytterrepræsentanterne angår, er forholdet jo i øjeblikket det, at radiatorådet foruden af repræsentanter for rigsdagen — nemlig 1 medlem for hvert af de i folke-tingets finansudvalg repræsenterede partier — består af 11 af undervisningsministeren udpegede medlemmer, hvoraf kun de 6 beskikkes som repræsentanter for lytterne på den måde, at de anerkendte lytterorga-nisationer har indstillingsret. Disse 6 med-lemmer fordeles mellem lytterorganisati-onerne på grundlag af antallet af konting-entbetalende medlemmer.

Når det ærede medlem nu her sammen-ligner ordningen med en valglov, der alene gav stemmeret til vælgerforeningens med-lemmer, synes jeg, at en sådan sammenlig-ning ikke kan siges at være ganske retfær-dig. Forholdet er jo ikke analogt. Men gennem adskillige år har der fra mange sider, ikke mindst af det ærede medlem hr. Harald Nielsen, været rejst kritik af denne form for valg af lytterrepræsentanter, idet man i stedet har ønsket indførsen af direkte lytterafstemning. Undervisningsministeriet har under hensyn til denne kritik foranle-diget spørgsmålet om en ændring af de på dette område gældende regler taget op til overvejelse. Radiorådet har overvejet sagen og bl. a. undersøgt, hvorledes radioen ad-ministrativt er ordnet i en række europæiske lande.

Gennemførelsen af direkte lyttervalg til radiatorådet vil imidlertid være forbundet med adskillige meget betydelige vanske-ligheder, således bl. a. fastsættelse af regler for opstilling af kandidater, afgø-relse af, om begge ægtefæller og hjemme-værende voksne børn alle skal have stem-meret på samme licens, hvorledes afstem-ningen rent praktisk skal gennemføres, o. s. v., o. s. v. For at få opstillet nogen-lunde sikre regler for, hvordan et direkte lyttervalg bør organiseres, har undervis-ningsministeriet efter henstilling af radio-

rådet forhandlet med indenrigsministeriet, der jo har mere forstand på valgmetoder, valgteknik o. s. v., end vi har ovre i mit ministerium. Man har udarbejdet et skitse-mæssigt forslag til en løsning af hele spørgs-målet. Dette forslag er nu forelagt radio-rådet, og forhandlingerne vil herefter blive ført videre mellem de interesserede myn-digheder.

Med hensyn til spørgsmålet om ændringer i opbygningen af statsradiofonis ledelse kan jeg kun sige, at der ikke i undervis-ningsministeriet har været forhandlinger i gang om sagen. Det er imidlertid for mig et spørgsmål, om ikke en ordning, hvor-efter radioen ledes af en enkelt personlighed på eget ansvar, ville have adskillige fordele fremfor den nuværende ordning, hvorefter ledelsen ligger hos et talstærkt organ; på den anden side må man jo sige, at dette organ er sammensat således, at mange forskellige synspunkter der kan mødes i en fri forhandling. Det er disse to opfattel-ser, der i virkeligheden i denne sag står overfor hinanden.

Det ærede medlems henvisning til radio-fonis barndom, siden hvilken der prakt-isk talt ikke skulle være gennemført ændringer i radioloven, får mig til at sige, at lovgivningen om statsradiofonien har sin ganske særlige historie. Udgangspunktet for denne lovgivning var et af ministeren for offentlige arbejder i rigsdagssamlingen 1925—26 fremsat, ganske kortfattet forslag til lov om radiospredning — rigsdagsti-dende 1925—26, tillæg A. sp. 3095—3096 —, hvilket forslag henvistes til behandling i et af folketinget nedsat udvalg. På grund-lag af de dør stedfundne drøftelser udbyg-gedes forslaget således, at det, da det af-gaves med udvalgets betænkning af 17. februar 1926, fremtrådte i en væsentligt ud-førligere skikkelse, i hovedtræk og i særde-leshed hvad de bærende principper angår svarende til indholdet af den nugældende radiospredningslov — rigsdagstidenden 1925—26, tillæg B. sp. 459—463. I betænk-ningen udtaltes det — jeg vil gerne citere dette ordret —:

„Radiatorådet får ledelsen af og ansvaret for radiospredningen og dennes fond, hvis midler udelukkende skal anvendes til radiospredningens formål“, og forslagets § 4 affattedes af udvalget i overensstemmelse hermed. Under sagens videre behandling i folketinget udtalte ministeren for offentlige arbejder om dette forslag bl. a. følgende — folketingstidende 1925—1926, sp. 5149—5150 —:

„Ansvaret for hele økonomien, for